
FOLKETINGET

Europaudvalget (2. samling)
EUU alm. del – Bilag 151
Offentligt

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 26. februar 2008

Offentligt referat fra Europaudvalgets møde 8/2-08

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 8. februar 2008.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget.

Med venlig hilsen

Martin Jørgensen
EU-Sekretariatet

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Mødedato: Fredag den 8. februar 2008

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Dagsorden

Den 26. februar 2008

1. Rådsmøde nr. 2850+2851 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18.-19. februar 2008
L Punkt 2 er lukket
Forelæggelse ved udenrigsministeren

- FO 2. Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af EF's holdning på møder i Den Internationale Hvalfangstkommission- *Sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde*
Forelæggelse ved udenrigsministeren
KOM (2007) 0821
KOM (2007) 0821 – bilag 2 (aktuelt notat af 4/2-08)
KOM (2007) 0821 – bilag 1 (grundnotat af 31/1-08)
Rådsmøde 2795+2796 – bilag 8 (henvendelse fra Den Nordatlantiske Gruppe)
EUU alm. del (06) – bilag 244 (grundnotat af 13/3-07)
EUU alm. del (06) – bilag 282 (høringssvar)
EUU alm. del (06) – bilag 243 (fortroligt) (Kommissionens henstilling til Rådet om deltagelse i forhandlingerne)
Udvalgsmødereferater:
EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1135 (behandlet i EEU 20/4-07)

- FO 3. Rådsmøde nr. 2847 (økonomi og finans) den 12. februar 2008
Forelæggelse ved finansministeren

4. Rådsmøde nr. 2848 (uddannelse, ungdom og kultur) den 14. februar 2008
Forelæggelse ved undervisningsministeren

- FO 5. Rådsmøde nr. 2849 (landbrug og fiskeri) den 18.-19. februar 2008
Forelæggelse ved fødevareministeren
- L 6. Udvalgets videre behandling af lovforslag nr. L 53 (Forslag til Lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union (Danmarks ratifikation af Lissabontraktaten))
L 53 (072) – svar på spørgsmål 1-39
- L 7. Udvalgets behandling og fastlæggelse af tidsplan af følgende beslutningsforslag:
a) B 7 om folkeafstemning om Danmarks tilslutning til reformtraktaten
B 7 (072) – bilag 1 (udkast til tidsplan)
b) B 8 om EF-Domstolens arbejde
B 8 (072) – bilag 1 (udkast til tidsplan)
c) B 16 om genetablering af grænsekontrol på linje med hvad der kendes fra andre Schengen-lande
B 16 (072) – bilag 1 (udkast til tidsplan)
- L 8. Eventuelt

Der vedlægges foreløbig oversigt over de under punkterne 1 og 3-5 nævnte møder

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 7:

Mandag-tirsdag den 11-12/2: Interparlamentarisk møde om Lissabonstrategien

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FO =Forhandlingsoplæg

L =Lukket behandling

Rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18.-
19. februar 2008
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008
 - *Kommenteret dagsorden*
Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 2)
- L 2. Det vestlige Balkan
 - Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 4)
 - EUU alm. del (072) – bilag 124 (henvendelse pr. mail af 7/2-08 fra Oktoberbevægelsen om Serbien og Kosovo)**
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (072) – bilag 82, side 235 (behandlet i EEU 19/12-07)
 - EUU alm. del (072) – bilag 53, side 181 (behandlet i EEU 12/12-07)
 - EUU alm. del (072) – bilag 51, side 161 (behandlet i EEU 7/12-07)
3. Den Europæiske Naboskabspolitik (ENP)
KOM (2007) 0774
 - *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 7)
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (06) – bilag 173, side 681 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
4. Mellemøsten
 - Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 9)
5. (Evt.) Kenya
 - Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 11)
6. Sudan/Tchad/Den Centralafrikanske Republik
 - *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 13)
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (072) – bilag 51, side 167 (behandlet i EEU 7/12-07)
7. (Evt.) Iran
 - Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 15)
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (072) – bilag 51, side 164 (behandlet i EEU 7/12-07)

8. Burma

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg, se Rådsmøde 2830+2831 – bilag 4)

9. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

– Orientering fra Kommissionen og evt. drøftelse

**Sagen er forelagt til forhandlingsoplæg i Folketingets
Europaudvalg torsdag den 7. februar 2008 ved
udviklingsministeren**

10. WTO/DDA

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Info-note (05) I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 443, side 1663 (senest behandlet i EUU 13/7-07)

EUU alm. del (06) – bilag 408, side 1535 (behandlet i EUU 21/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 390, side 1498 (behandlet i EUU 15/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1224 (behandlet i EUU 11/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (behandlet i EUU 20/4-07)

EUU alm. del (06) – bilag 217, side 793 (behandlet i EUU 9/2-07)

(05) side 1734 (behandlet i EUU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EUU 23/6-06)

11. Udvidelsen/kroatisk fiskeri- og miljøzone

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

12. Eventuelt

Alle punkter hører under Udenrigsministeriets ressort.

13. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (økonomi og finans) den 12. februar 2008**Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave**

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

a) Stabilitets- og konvergensprogrammer

– *Rådsudtalelser*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 2)

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008

a) Key Issues Paper

– *Godkendelse*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 19)

b) De økonomiske instrumenter til opnåelse af energi- og klimamålene

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 23)

c) Bedre regulering

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0032

KOM (2008) 0035

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde

konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende høringssvar)

EUU alm. del (042) – bilag 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til regelforenklning af 7/7-05)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion af administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg (forud for rådsmøde konkurrenceevne 22.-23/11-07, se rådsmøde 2832 – bilag 4)

EUU alm. del (07) – bilag 35, side 15 (senest behandlet i EEU 5/10-07)

EUU alm. del (06) – bilag 229, side 878 (behandlet i EEU 23/2-07)

EUU alm. del (06) – bilag 216, side 744 (behandlet i EEU 7/2-07 under konkurrenceevne)

EUU alm. del (06) – bilag 191, side 706 (behandlet i EEU 26/1-07)

EUU alm. del (06) – bilag 10, side 519 (behandlet i EEU 1/12-06 under konkurrenceevne)

FO 3. Revisionsrettens årsberetning for 2006

– Rådshenstilling

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Rådsmøde 2847 – bilag 2 (Finansudvalgets udtalelse af 7/2-08)

EUU alm. del (072) – bilag 59 (Rigsrevisionens faktuelle notat om Revisionsrettens årsberetning 2006)

EUU alm. del (072) – bilag 107 (Revisionsrettens årsberetning 2006)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (07) – bilag 51, side 185 (senest behandlet i EUU 9/11-07)

4. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1, 2a, og 3 henhører under Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2b henhører under Klima- og Energiministeriets og Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2c henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets og Finansministeriets ressort.

5. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 14. februar 2008
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Nøglebudskaber om den fortsatte implementering af Ungdomspagten til Det Europæiske Råds forårstopmøde
 - *Vedtagelse*
Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 2)

2. Unge og interkulturel dialog
 - *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 5)

3. Udkast til fælles rapport fra Rådet og Kommissionen om fremskridt inden for arbejdsprogrammet Uddannelse 2010
 - *Vedtagelse*
KOM (2007) 0703
Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 8)

4. Nøglebudskaber om uddannelse til Det Europæiske Råds forårstopmøde
 - *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 12)

5. Eventuelt

Alle punkter hører under Undervisningsministeriets ressort.

6. Siden sidst
Ingen punkter

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 18.-19. februar 2008

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og til Rådet:
"Forberedelser til "sundhedstjekket" af reformen af den fælles
landbrugspolitik"

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0722

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2007) 0722 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 1 (henvendelse fra Landbrugsrådet af
28/11-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 3 (andre EU-landes holdninger)

**EU-note (072) – E 20 (baggrundsnotat af 7/2-08 om
sundhedstjekket)**

EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 4

Udvalgs mødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg. Se rådsmøde

2834 – bilag 3 (redegørelse fra rådsmødet))

2. GMO'er:

FO

- a) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af
produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk
modificeret MON863xNK603-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ6Ø3-6)
under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003.

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0814

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 11)

KOM (2007) 0814 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

**KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra
Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)**

**Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra
Fødevarerindustrien om GMO'er)**

FO

- b) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af
produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk
modificeret MON863x-MON810-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ81Ø-
6) under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr.
1829/2003.

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0815

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2007) 0815 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

**KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra
Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)**

**Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra
Fødevarerindustrien om GMO'er)**

- FO c) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON863xMON810xNK603-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ81Ø-6xMON-ØØ6Ø3-6) under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003
- *Vedtagelse*
- KOM (2007) 0816
- Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 21)
- KOM (2007) 0816 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)
- KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)**
- Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra Fødevareindustrien om GMO'er)**
- FO d) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret kartoffel linje EH92-527-1 (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003.
- *Vedtagelse*
- KOM (2007) 0813
- Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 26)
- KOM (2007) 0813 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)
- KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)**
- Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra Fødevareindustrien om GMO'er)**
- FO e) (evt.) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter indeholdende, bestående af eller fremstillet af genetisk modificeret majs linje GA21 under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foder
- *Vedtagelse*
- KOM (2008) 0047
- Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 31)
- EUU alm. del (072) – bilag 46 (notat af 13/12-07)
- Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra Fødevareindustrien om GMO'er)**

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår de nationale mælkekvoter Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 vedrørende forhøjelse af mælkekvoter

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2007) 0802

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 36)

Udvalgmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 223 (senest behandlet i EUU 14/12-07)

4. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. (EF) 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2007) 0854

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 39)

5. Eventuelt

Alle punkter hører under Fødevareministeriets ressort.

6. Siden sidst
Ingen punkter

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 8. februar 2008
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Yildiz Akdogan (S), Juliane Henningsen (IA), Anne Grete Holmsgaard (SF), Karina Lorentzen (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL).

Desuden deltog: udenrigsminister Per Stig Møller, finansminister Lars Lykke Rasmussen, undervisningsminister Bertel Haarder og fødevareminister Eva Kjer Hansen, bistået af agronom Jan Pedersen, Fødevareinstituttet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2850+2851 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18.-19. februar 2008

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det. Denne gang er alle punkter til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008

– *Kommenteret dagsorden*

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren: Formandskabet vil på rådsmødet præsentere sit udkast til kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd den 13.-14. marts. Formandskabet lægger ikke op til nogen videre drøftelse på dette rådsmøde. Først på det næstkommende rådsmøde den 10.-11. marts vil vi drøfte det egentlige udkast til konklusioner fra topmødet.

Hovedemnerne for forårstopmødet ventes at blive Lissabonstrategiens kommende treårige cyklus, review af det indre marked samt en indledende drøftelse af Kommissionens klima- og energipakke fra januar 2008. Hertil kommer andre aktuelle emner under eksterne relationer, herunder – selvfølgelig afhængigt af udviklingen – Kosovo.

11. Europaudvalgsmøde 8/2-08

3. Den Europæiske Naboskabspolitik (ENP)

KOM (2007) 0774

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 173, side 681 (senest behandlet i EUU
18/1-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Mellemøsten

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 9)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Yildiz Akdogan forstod, at EU giver økonomisk støtte, men gentog sit spørgsmål fra et tidligere møde om, hvorvidt EU i konflikten mellem Israel og Palæstina vil være en "player".

Udenrigsministeren gjorde opmærksom på, at EU ikke kun yder økonomisk støtte, men også spillede en stor rolle i forbindelse med mødet i Annapolis. EU er en politisk "player".

5. (Evt.) Kenya

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær ville gerne høre, hvordan udenrigsministeren vurderede situationen i Kenya, og spurgte, hvad EU og Danmark gør, bl.a. via vores bistandsprogrammer.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der er mulighed for, at de store donorer – bl.a. Danmark – kan gøre noget i Kenya.

Hun ville gerne vide, hvad vi gør i forhold til de mange internt flygtede i Kenya.

Endelig spurgte hun, hvad vi gør for journalisterne i Kenya, både de udenlandske og de hjemlige.

Udenrigsministeren nævnte, at Kofi Annan var i Kenya og prøvede at få en aftale i stand. Kofi Annan havde betegnet det som fuldstændigt vanvittigt at lave valg nu, da det ville betyde, at der kom en kolossal masse konflikter og mord. Derfor er Kofi Annans førsteprioritet at få sat stop for volden og genetablere fundamentale rettigheder, herunder forsamlings- og ytringsfrihed.

I forbindelse med, hvad vi som donorer kan gøre, gjorde udenrigsministeren opmærksom på, at som følge af den stærke økonomiske vækst gennem de sidste 8 år er det nu kun 5 pct. af Kenyas bruttonationalprodukt, der stammer fra donorer.

Ytringsfriheden for journalister er vigtig, og det er også et af de første emner, Kofi Annan vil tage op.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i, at vi skal støtte Kofi Annan, men han har vel også brug for hjælp fra de enkelte lande, hvis hans indsats skal lykkes, og han skal få de involverede parter til at respektere en ikke-voldelig linje. Hun spurgte, hvad Danmark gør for at støtte Kofi Annan.

Udenrigsministeren gav Anne Grete Holmsgaard ret i, at Kofi Annan har brug for hjælp. Vi prøver at hjælpe ham. EU giver ekstraordinær humanitær bistand til de internt fordrevne. Vi understøtter også pressen, som vi gør andre steder i Afrika.

6. Sudan/Tchad/Den Centralafrikanske Republik

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 51, side 167 (behandlet i EEU 7/12-07)

Udenrigsministeren: Som følge af den uafklarede situation i Tchad er iværksættelsen af EU's operation til Tchad og den Centralafrikanske Republik midlertidigt sat i bero.

ESDP-operationen er vigtig for den regionale stabilitet og for at fremme stabiliteten i grænseområdet mellem Sudans Darfurprovins og Tchad. Operationen er autoriseret af FN og har til formål at beskytte over 400.000 nødlidende flygtninge mod overgreb og sikre, at FN's politistyrker kan operere i flygtningelejrene. Mange af flygtningene kommer fra Darfur. Operationen vil bl.a. besværliggøre voldelige gruppers transit over grænsen mellem Tchad og Sudan. Dermed vil man bidrage til sikkerheden i Tchad og samtidig skabe bedre arbejdsvilkår for FN's og AU's fredsbevarende operation i Darfur.

Den sudanske regering synes at være bevidst om, at FN's og EU's missioner vil øge presset på Sudan for at afhjælpe den katastrofale situation i Darfur. På trods af operationens humanitære sigte og regionens store behov for fredsbevarende styrker er Danmark på grund af forsvarsforbeholdet desværre afskåret fra at deltage.

7. (Evt.) Iran

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 51, side 164 (behandlet i EEU 7/12-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Morten Messerschmidt henviste til, at der tidligere på ugen var foretaget missilprøvesprængninger i Iran. Han havde konstateret, at den russiske viceudenrigsminister havde udtrykt bekymring over, hvad der var ved at ske i Iran, og spurgte, om der var ved at ske en ændring i de russiske positioner, således at der bliver mulighed for en dialog med Rusland på det område.

Yildiz Akdogan forstod, at man talte meget om Irans atomprogram, men gjorde opmærksom på, at der i øjeblikket er flere hundrede studenter, der er blevet fængslet, og spurgte derfor, hvad man vil gøre i forhold til civilsamfundet.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Morten Messerschmidt, at Rusland er betænkelig ved, hvad der sker i Iran, og det er Kina også. EU satser på de 3 plus 3, hvor Rusland og Kina er med, og i Sikkerhedsrådet er man blevet enige om at stramme sanktionerne. Vi er stærkt forurolet over, at styret fjerner alle de kandidater, som det religiøse styre ikke kan lide, ud, og over de stening og hængninger, der i øjeblikket foregår

Udenrigsministeren gav Yildiz Akdogan ret i, at det er overordentlig relevant at diskutere situationen for civilsamfundet i Iran. Han kunne ikke på et åbent møde fortælle, hvilke grupper i civilsamfundet vi samarbejder med, for så vil de blomster blive klippet af. I den forbindelse pegede han på, at det gik dem, som Tyskland samarbejdede med, meget ilde. Han ville være opmærksom på de problemer, som Yildiz Akdogan nævnte.

Per Clausen var helt enig med udenrigsministeren i, at man ikke på et åbent møde kunne diskutere sine forbindelser i Iran, men han gik ud fra, at man ville få en drøftelse af det spørgsmål i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Udenrigsministeren bekræftede over for Per Clausen, at der var tale om nævnstaf, men Iran drøftes også på udenrigsministermødet i EU, og det, vi gør dér, er først og fremmest at støtte de seks.

8. Burma

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg, se Rådsmøde 2830+2831 – bilag 4)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

– *Orientering fra Kommissionen og evt. drøftelse*

Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg torsdag den 7. februar 2008 ved udviklingsministeren.

10. WTO/DDA

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Info-note (05) I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 443, side 1663 (senest behandlet i EUU 13/7-07)

EUU alm. del (06) – bilag 408, side 1535 (behandlet i EUU 21/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 390, side 1498 (behandlet i EUU 15/6-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1224 (behandlet i EUU 11/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1130 (behandlet i EUU 20/4-07)

EUU alm. del (06) – bilag 217, side 793 (behandlet i EUU 9/2-07)

(05) side 1734 (behandlet i EUU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EUU 23/6-06)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Udvidelsen/kroatisk fiskeri- og miljøzone

Rådsmøde 2850+2851 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 2. Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af EF's holdning på møder i Den Internationale Hvalfangstkommission

– *Sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2007) 0821

KOM (2007) 0821 – bilag 2 (aktuelt notat af 4/2-08)

KOM (2007) 0821 – bilag 1 (grundnotat af 31/1-08)

Rådsmøde 2795+2796 – bilag 8 (henvendelse fra Den Nordatlantiske Gruppe)

EUU alm. del (06) – bilag 244 (grundnotat af 13/3-07)

EUU alm. del (06) – bilag 282 (høringssvar)

EUU alm. del (06) – bilag 243 (fortroligt) (Kommissionens henstilling til Rådet om deltagelse i forhandlingerne)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 309, side 1135 (behandlet i EUU 20/4-07)

Udenrigsministeren: Dette punkt forelægges til forhandlingsoplæg. Sagen er endnu ikke programsat på noget rådsmøde, men Kommissionen ønsker sagen færdigbehandlet snart og i alle tilfælde inden den kommende samling i hvalfangstkommissionen, hvor plenarmødet begynder i slutningen af juni 2008. Der vil selvfølgelig forinden være kontakt til partierne om den danske position.

Regeringen finder ikke, at Danmark kan støtte Kommissionens forslag om fastlæggelse af en fælles holdning i hvalfangstkommissionen, som det ser ud nu. Det er der flere grunde til:

Først og fremmest er der hensynet til rigsfællesskabet. Vores politik i hvalfangstkommissionen er udviklet med henblik på at ramme en balance mellem de synspunkter og interesser, der er i Grønland, på Færøerne og i Danmark. Politikken udtrykker et bæredygtigt kompromis mellem de tre rigsdelen, udviklet over en lang årrække og forsvaret af en række tidligere regeringer uanset partifarve.

Danmark er "nationen i midten" af Hvalfangstkommission – IWC. Vi slår i en vis forstand bro mellem de nationer, der ønsker kommerciel hvalfangst genindført, og de nationer, der er imod dette.

Der vil også fremover være behov for den nødvendige tre fjerdedels majoritet for at sikre Grønlands kvoter. Det lykkedes for perioden 2008-2012 på det sidste årsmøde i maj 2007. Den danske position følges nøje af begge de nogenlunde lige store fløje i IWC. Hvis en af fløjene får det indtryk, at Danmark er ved at fravige sin midterposition, risikerer vi i fremtiden ikke at få de stemmer, der skal til for også fremover at kunne sikre Grønlands interesse.

Dernæst er der hensynet til IWC. Det spiller en meget stor rolle og skal spille en meget stor rolle. Jeg føler faktisk, at her har Danmark et meget stort ansvar for, at IWC ikke bryder sammen. Vi ønsker nemlig at holde sammen på IWC, fordi alternativet er, at vi står uden en global regulering af storhvalfangst. Det betyder, at så går den vilde jagt over havene. Organisationen knager voldsomt i fugerne, og det amerikanske formandskab har derfor indkaldt til et specialmøde om organisatio-

nens fremtid i London i marts 2008. Hvis formandskabet sporer kompromisvilje, vil det afsætte det kommende årsmøde til en grundig drøftelse af spørgsmålet.

Jeg orienterede Folketinget om baggrunden for disse problemer i 2007, og problematikken er stadig væk den samme: De lande, der ønsker at genindføre kommerciel hvalfangst, finder, at der er videnskabeligt grundlag for en bæredygtig udnyttelse af visse hvalbestande. Derfor finder de det i stigende grad uacceptabelt, at det generelle og foreløbige moratorium fastholdes.

Den politik, Kommissionen ønsker ført i IWC, vil i vidt omfang ikke harmonere med den balancerede tilgang, vi står for. Den vil ikke hjælpe til at holde sammen på IWC. Den vil ikke hjælpe til at bringe organisationen ud af dødvandet. Det vil snarere blive opfattet som endnu et europæisk forsøg på at forhindre, at IWC bringes tilbage til sin traktatbestemte funktion.

Det samme må siges om den politik, der føres af en række andre EU-medlemslande i IWC.

Regeringen håber, at Kommissionens nuværende forslag vil blive mødt med samme skepsis fra andre medlemslande, men på dette punkt er jeg ikke optimist. Det er derfor, jeg har ønsket, at vi drøftede det i dag.

Kommissionens forslag sidste år blev ikke godkendt, men det skyldtes formentlig, at Kommissionen ønskede at skubbe medlemslandene til side i IWC. Derved var Kommissionen på vej til at berøve de nationale ministre en platform, de kunne bruge hjemme. Kommissionens nye forslag imødekommer i højere grad medlemslandenes muligheder for at profilere sig selvstændigt i forhold til pressen i IWC-spørgsmål.

FO Regeringen vil naturligvis følge en konstruktiv linje under forhandlingerne – det gør vi altid – men der er langt fra garanti for, at vi kommer igennem med vores balancerede synspunkter.

Hvis forslaget bliver vedtaget i en form, som er uacceptabel for rigsfællesskabet, vil Danmark være henvist til at benytte sig af den mulighed, der ligger i at fortsætte den danske politik i hvalfangstkommissionen på basis af Maastrichttraktatens erklæring 25 – som vi også drøftede i fjor – som under visse betingelser tillader EU-lande som Danmark selvstændigt at varetage interesserne for oversøiske lande og territorier. Det er tilfældet for vores vedkommende med Grønland og Færøerne.

Karina Lorentzen forstod ikke helt meningen med den erklæring, hvori man nævner rigsfællesskabet og taler om, at havene omkring Grønland og Færøerne er områder, man gerne vil beskytte, men hvor der samtidig er tale om, at Danmark kan gå enegang. I Kommissionens forslag står der også noget om beskyttelse af de oprindelige befolkningers traditionelle hvalfangst, så hun forstod ikke regeringens modstand herimod.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at regeringen i denne sag indtager en anden holdning end den, man normalt indtager, idet man ellers går ind for, at det er vigtigt for EU at have en fælles platform i internationale forhandlinger.

Hun spurgte, om udenrigsministeren ikke er enig i, at det er vigtigt for Danmark at arbejde for, at der bliver tale om en regulær beskyttelseskonvention, hvilket ville harmonere med Danmarks holdning på andre områder, f.eks. hvad angår dumpning på havområder.

Hun ville gerne vide, om udenrigsministeren var uenig i nogle af de punkter, der indgår i Kommissionens forslag.

Per Clausen spurgte, om en af grundene til, at man fra regeringens side indtager den holdning, er, at det giver en mulighed for, at man kan udvise respekt for Grønlands og Færøernes ret til at handle i disse sager.

Han syntes, det var en meget bred formulering, man havde valgt, når man taler om bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer på det bedst mulige videnskabelige grundlag, men samtidig åbner op for, at det eksisterende moratorium afskaffes.

Juliane Henningsen gjorde opmærksom på, at Grønlands klare ønske er, at Danmark ikke støtter Kommissionens forslag om en fælles holdning. En bæredygtig hvalfangst er et overordentlig vigtigt anliggende for Grønland og Færøerne, og Danmark fører forhandlingerne på vegne af Grønland og Færøerne. Skulle Kommissionen få mandat til at forhandle på Grønlands vegne i IWC, bringes Grønlands og Færøernes særordning i fare. Det er i alles interesse, at det har høj prioritet at sikre et global forvaltningsorgan.

Lone Dybkjær mindede om, at hvalfangst er et tilbagevendende emne i Europaudvalget. Hun ville gerne vide, om udenrigsministeren så nogen mulighed for en fremadskridende udvikling i sagen, som kan føre til en eller anden form for kompromis.

Som hun havde forstået det, foreslår Kommissionen, at man kan videreføre de oprindelige befolkningers traditionelle hvalfangst under en lang række betingelser. Hvorfor er vi imod det, når vi også gerne vil beskytte de oprindelige folk på Grønland?

Lone Dybkjær spurgte, hvad de foreslåede vedtægtsændringer i IWC drejer sig om. Er det dem, som udenrigsministeren er bange for vil ødelægge alting?

Svend Auken konstaterede, at der formentlig var ret bred opbakning til udenrigsministerens synspunkter. Han mindede om, at i sin tid gav Danmark med stærk opbakning fra det grønlandske landsstyre tilslutning til oprettelse af hvalreservatet i Antarktis. Det var med til at give Grønland og Danmark meget stor international anerkendelse. Selv om vi forbeholder os at retten til at have vores egen holdning, håbede Svend Auken, vi netop vedrørende reservatet kunne indtage en konstruktiv holdning.

Bjarne Laustsen støttede også, at de oprindelige folk skulle have lov til at foretage en bæredygtig fangst af de arter, der findes i deres område. Han spurgte, hvem der mistænkes for ikke at foretage bæredygtige fangster. Er det canadierne eller russerne?

Udenrigsministeren gjorde i svaret til Karina Lorentzen opmærksom på, at der ikke er tale om en erklæring, men om en afgørelse. Vi kan ikke nøjes med

at se tiden an. For at vi kan bruge erklæring 25, må vi forinden have forsøgt at nå en enighed. Selvfølgelig vil vi forsøge at nå en enighed, men vi skal melde fra starten, når vi går ind i denne proces, at kan vi ikke nå et acceptabelt kompromis, vil vi bruge erklæring 25. Miljøministrene er inddraget, men det er udenrigsministrene, der ender med at træffe afgørelsen. Grønland tager del i forhandlingerne. Vi vil forsøge at nå frem til en fælles position, som vi kan forhandle ud fra.

Udenrigsministeren pointerede, at den position, han indtog, ikke alene skyldtes ønsket om at holde sammen på rigsfællesskabet, men også skyldtes, at han mente, det var den rigtige. Alternativet er, at IWC bryder sammen, og så vil nogle melde sig ud. Hvis moratoriet forlænges i al evighed, vil flere melde sig ud. Hvis ikke der er en international hvalfangstorganisation, ville alle kunne fange hvaler, som det passer dem. Så går den vilde jagt over havene. Derfor går vi ind for et kontrolleret, bæredygtigt, forsigtigt hvalfangstregi.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde udenrigsministeren, at vi arbejder for beskyttelse, men vi arbejder også for forvaltning, og IWC er ikke nogen beskyttelsesorganisation. Moratoriet respekteres ikke, idet Japan, Norge og Island alligevel fanger hvaler.

Udenrigsministeren gennemgik i anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål vores holdning til de enkelte punkter i Kommissionens forslag. Vi kan ikke være sikre på, at de grønlandske kvoter kan opretholdes, hvis det er EU, der skal føre forhandlingerne. Han mindede om, at 8 af de 11 lande, der stemte imod den særordning, som Grønland fik i 2007, var EU-lande.

Udenrigsministeren syntes, Per Clausen havde en rigtig tilgang til sagen, og understregede, at regeringens holdning afspejler respekt for Grønland og respekt for rigsfællesskabet. Men vort synspunkt er også politisk og sagligt korrekt. I anledning af at et enkelt parti havde udtalt til Politiken, at det er en politisk beslutning, gjorde udenrigsministeren gældende, at det er en saglig beslutning. Han håbede på, at den danske holdning kan påvirke EU. Derfor går vi ind i processen.

Per Clausen kan have ret i, at det er usikkert, hvad man forstår ved bæredygtighed på videnskabeligt grundlag. Japan påberåber sig i dag, at de foretager videnskabelige fangster. Udenrigsministeren syntes, det var bedre at få fangsterne reguleret.

Udenrigsministeren mente, han var enig med Juliane Henningsen. Det er Danmark, der forhandler på rigsfællesskabet vegne, og vi er enige med grønlænderne. Udenrigsministeren var enig i, at hvalfangst er vigtig for Grønland.

Udenrigsministeren svarede Lone Dybkjær, at vi gik ind for vedtægtsændringer i den internationale hvalfangstkommission.

Udenrigsministeren svarede Svend Auken, at vi går ind for hvalreservater, når de støttes af den videnskabelige komité.

Udenrigsministeren sagde til Bjarne Laustsen, at han ikke på et åbent møde kunne sige, hvem vi var bange for, men i realiteten kan det for så vidt være

alle, der kan fange hvaler, hvis IWC bryder sammen.

Morten Messerschmidt sagde i anledning af det, udenrigsministeren havde sagt om rigsfællesskabet, at der altid har været forståelse for, at man respekterede det grønlandske hjemmestyre. Det var han en stor tilhænger af. Men han måtte gøre opmærksom på, at det princip fik et skud for boven i sidste måned, da vi i Danmark diskuterede asylaftalen. Morten Messerschmidt ville gerne vide, om regeringens holdning skyldes hensynet til Grønland eller en saglig tilgang til IWC.

Formanden så nødigt polemikken fra Folketingssalen gentaget og gjorde opmærksom på, at de grønlandske medlemmer af udvalget deltog på lige fod med andre medlemmer.

Anne Grete Holmsgaard gjorde opmærksom på, at Grønland gerne må fange hvaler til eget konsum. De må fange over 200 hvaler om året, opdelt i forskellige kategorier. Men de må ikke gå ud i kommerciel hvalfangst og sælge kødet uden for Grønland. Hun kunne godt forstå, at Grønland ikke vil betragtes som et særligt reservat.

Hun var bange for, at Danmark – måske uden at ville det – kom til at stå side på side med lande som Japan og Norge. Hun mente ikke, det var korrekt, når udenrigsministeren nævnte Island på linje med de nævnte to lande, idet Island lukkede ned igen. Da Island begyndte at fange hvaler, kunne man alligevel ikke afsætte dem på hjemmemarkedet, for i Island har man ikke tradition for at spise hvalkød, som man har det i Grønland.

Hun mente ikke, udenrigsministeren havde baggrund for at sige, at IWC ville bryde sammen.

Per Clausen mente, rigsfællesskabet eksisterer indtil det tidspunkt, hvor Grønland og Færøerne meddeler, at de ikke vil være med mere. Udenrigsministeren havde under det forrige punkt på dagsordenen sagt, at vi i så fald ikke ville sende flåden derop, og det syntes Per Clausen var fint.

Han spurgte, om udenrigsministeren ikke er enig i, at der kan være behov både for at frede visse hvaler og at beskytte hvalerne, sådan at de hvalbestande, der eksisterer, får mulighed for at udvikle sig. Men hvis man anerkender, at det kan være lige så legitimt at drive jagt på hvaler som på andre dyr, er det også fornuftigt at sikre, at der indføres en international regulering af hvalbestanden, så man både kan udnytte og sikre bestandene.

Lone Dybkjær syntes, man udtrykte sig meget vagt i notatet om muligheden for at opretholde de grønlandske særordninger. Hun ville gerne vide præcis, hvad det er, Grønland ikke kan, hvis vi går ind på Kommissionens forslag eller noget, der minder om det. I øvrigt ville hun gerne slippe for denne diskussion om hvaler.

Hun spurgte, om det ikke ville være bedre for Grønland og Færøerne, at vi var med – frem for at komme i båd med Japan og Norge – når Grønland gerne må fange hvaler til eget forbrug.

Udenrigsministeren svarede Morten Messerschmidt, at sagligt set syntes

han, den danske position var den rigtige, men selvfølgelig er det en politisk beslutning.

I anledning af det, Anne Grete Holmsgaard havde sagt om, at Grønland gerne må fange til eget forbrug, mindede udenrigsministeren igen om, at 8 ud af de 11 lande, som var imod særordningen for Grønland, var EU-lande. Det er det, der giver os en fornemmelse af, at det kan blive meget svært at opretholde den grønlandske kvote.

I 2006 gik Island i gang med at fange et begrænset antal, men det er muligvis stoppet igen, fordi de ikke kan sælge kødet. Det er trist, at aviserne skriver, vi står sammen med Japan, men det gør vi ikke. Udenrigsministeren mente dog ikke, vor politik skal bestemmes af medier, der ikke kan forstå problematikken.

Fremtiden vil vise, om IWC vil bryde sammen – hvilket Anne Grete Holmsgaard ikke tror, den vil gøre. Hvis man ikke får skabt en fremtid for IWC, som ligger på linje med det danske synspunkt – hvor vi ligger på en midterposition – så troede udenrigsministeren ikke, IWC ville holde.

Udenrigsministeren syntes, Per Clausen udtrykte det strålende. Beskyttelse er en forudsætning for forvaltning. Den kommercielle hvalfangst kan styres, ligesom fiskeriet kan styres. Satellitovervågning er blevet lettere. Også den såkaldt videnskabelige hvalfangst bør være under kontrol.

Udenrigsministeren bekræftede i svaret til Per Clausen, at der også i fremtiden vil være fredninger af grupper af hvaler.

Udenrigsministeren ville ligesom Lone Dybkjær gerne slippe for diskussionen om hvaler, men det forudsætter, at man er indstillet på at finde et afbalanceret kompromis, hvilket er det, vi forsøger på.

I øvrigt sagde han til Lone Dybkjær, at det er bedst for Grønland, at EU er med – under forudsætning af at det er det rigtige, vi er med på.

Morten Messerschmidt understregede, at han på intet tidspunkt havde forsøgt at begrænse medlemmernes grundlovssikrede ret til at have deres egen holdning.

Efter udenrigsministeren svar om, at den danske holdning baserer sig på helt saglige og nøgterne overvejelser, havde han ingen problemer med at støtte forhandlingsoplægget.

Anne Grete Holmsgaard gjorde i anledning af udenrigsministerens udtalelse om, at en af grundene til, at vi ikke ville gå ind i en fælles position, var, at man ikke kunne være sikker på, at Grønland kan opretholde sin kvote, opmærksom på, at det var størrelsen af kvoten, man stemte om.

Hun fremhævede, at det tredje punkt i Kommissionens udspil handler om, at de oprindelige folks traditionelle fangster kan opretholdes under en række betingelser. Er det ikke ensbetydende med, at det indgår i Kommissionens udspil, at grønlænderne stadig væk kan fange hvaler til eget forbrug, men ikke kan gå ind i kommerciel hvalfangst?

Lone Dybkjær hæftede sig også ved, at de oprindelige folk kan fortsætte deres hvalfangster, og advarede mod den form for retorik, udenrigsministeren

benyttede sig af.

Juliane Henningsen gjorde opmærksom på, at det er uklart, hvilke betingelser de oprindelige folk skal opfylde for stadig væk at måtte fange hvaler, og mente, grønlanderne måske ikke kunne leve op til de betingelser. Derfor kunne man være bange for, at grønlanderne ikke i fremtiden kunne fange de hvaler, de havde brug for.

Udenrigsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at det var størrelsen af den grønlandske kvote, man stemte om, men stemmemønsteret var ikke beroligende for Grønland. Det er derfor, vi går ind i forhandlingerne.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Socialistisk Folkeparti dog var gået imod det.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2847 (økonomi og finans) den 12. februar 2008

Finansministeren: Sagen vedrørende Revisionsrettens årsberetning for 2006 forelægges i dag med henblik på forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

a) Stabilitets- og konvergensprogrammer

– *Rådsudtalelser*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Finansministeren: På mødet skal vi behandle 11 medlemslandes stabilitets- og konvergensprogrammer.

Overordnet var medlemslandenes økonomiske vækst og de offentlige finanser i 2007 bedre end ventet som følge af bedre konjunkturer. Selv om de økonomiske udsigter i EU er knapt så gode som i efteråret, er der fortsat udsigt til jævn vækst i 2008. For de ganske mange lande, som har udnyttet de gode tider til konsolidering af de offentlige finanser, er udfordringen at fastholde disse resultater. Lande, der ikke har konsolideret i tide, kan omvendt stå over for relativt store underskudsproblemer, hvis konjunkturerne vender mærkbart. De har dermed ikke skabt sig det samme finanspolitiske råderum som de øvrige lande. Det generelle billede er, at der konsolideres mindre i 2008 end i 2007.

Generelt har landene med de dårligste aktuelle offentlige finanser også de største udfordringer med hensyn til at sikre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser. Mange lande har gennemført reformer, f.eks. på pensionsområdet, men en del lande har behov for at gøre mere og – ikke mindst – sørge for, at allerede vedtagne reformer faktisk implementeres.

For det første er der nogle lande, der opfylder deres mellemfristede mål.

Finland, Nederlandene, Sverige og Luxembourg forventer at have overskud på den faktiske offentlige saldo og opfylde deres mellemfristede mål – altså MTO – med en vis margin gennem hele programperioden. De offentlige finanser er generelt pæne i disse lande, men i tilfælde af fortsat gode konjunkturer er der risiko for, at finanspolitikken vil være procyklisk i 2008. Det gælder særligt Finland og Sverige. For Nederlandene er risikoen knyttet til 2009.

De fire lande har forholdsvis lav offentlig gæld og forventer at nedbringe gælden yderligere over programperioden.

Økofin ventes kun i begrænset omfang at give konkrete anbefalinger til disse lande. De vigtigste udfordringer for disse lande er at undgå procyklisk finanspolitik i gode tider.

For det andet er der nogle lande, der forventes at opfylde deres MTO i løbet af perioden.

Tyskland og Italien har begge et MTO på en balanceret strukturel saldo og forventes at opfylde deres MTO i henholdsvis 2010 og 2011, hvilket for Italien indebærer en udskydelse på 1 år i forhold til landets målsætning i sidste års stabilitetsprogram.

Stabilitets- og vækstpagten foreskriver en årlig forbedring af den strukturelle saldo på – som udgangspunkt – 0,5 pct. af BNP for eurolande og ERM II-lande, der endnu ikke opfylder deres MTO, og mere end 0,5 pct. af BNP i "gode tider".

Tyskland og Italien fulgte begge reglen i 2007 med forbedringer i den strukturelle saldo på henholdsvis 1,2 og 0,5 pct. af BNP, men ingen af landene forventes at konsolidere nævneværdigt i 2008. I Tyskland er den generelle situation imidlertid god – med balance eller et lille overskud på de offentlige finanser i 2007. Tyskland har desuden en klar strategi til at understøtte deres resultater.

Underskuddet i Italien var 2 pct. af BNP i 2007, men kunne have været væsentligt mindre, hvis ikke finanspolitikken var lempet betydeligt i løbet af året med henvisning til større skatteindtægter end forventet. Det betyder, at der fremadrettet og hvis konjunkturerne vender mærkbart vil være store udfordringer for styringen af de offentlige finanser, også i lyset af Italiens store offentlige gæld.

Økofin forventes at anbefale Tyskland at holde fast i de gode resultater. Tonen i anbefalingen til Italien vil være skarpere og især lægge vægt på, at Italien bør formulere en egentlig mellemfristet finanspolitisk strategi, og at Italien bør udspecifcere sine planlagte konsolideringstiltag.

For det tredje er der lande, der ikke forventes at opfylde deres MTO i løbet af perioden.

Fire lande skønnes ikke at opfylde deres MTO i løbet af programperioden, nemlig Frankrig, Rumænien, Slovakiet og Ungarn. Storbritannien, som ikke angiver noget MTO, er også i denne gruppe.

Ingen af disse lande forventes at opfylde reglen om årlige strukturelle forbedringer på en halv procent.

Frankrig udskyder opfyldelsen af sit MTO, der er en balanceret strukturel saldo, med 2 år til 2012 i forhold til landets stabilitetsprogram fra sidste år.

Ungarn er det eneste land, som i 2007 har et underskud på den faktiske offentlige saldo på mere end 3 pct. af BNP. Det uforholdsmæssigt store underskud forventes først korrigeret i 2009.

Den faktiske budgetsaldo i Storbritannien og Rumænien er forværret i 2007 og ligger meget tæt på grænseværdien, hvorfor der også er risiko for, at landenes underskud vil overstige 3 pct. grænsen i 2008.

Alle landene i gruppen forventer at reducere underskuddet på deres faktiske offentlige saldo over programperioden, og både Frankrig, Slovakiet og Ungarn forventer at nedbringe deres gældskvote.

Økofins anbefalinger til disse lande ventes generelt at lægge vægt på en hurtigere og mere ambitiøs konsolidering af de offentlige finanser og for Storbritannien, Frankrig og Rumænien at sikre, at landene ikke overskrider 3 pct.-grænsen, hvilket der er væsentlig risiko for. I det franske program er der yderligere det problem, at udskydelsen af opnåelsen af MTO til 2012 ikke er i overensstemmelse med den aftale, eurolandene indgik i april sidste år om, at MTO'erne skal nås senest i 2010.

Økofin vedtager en udtalelse om hvert enkelt lands program på baggrund af vurderinger fra Kommissionen og drøftelse i den Økonomiske og Finansielle Komité, som jeg har redegjort for hovedpunkterne i. Jeg folder det selvfølgelig gerne yderligere ud land for land, hvis det efterspørges.

Regeringen støtter udkastene til disse udtalelser.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008

a) Key Issues Paper

– Godkendelse

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Finansministeren: Økofin skal drøfte et revideret key-issues-papir, som er Økofins bidrag til konklusioner for Det Europæiske Råds forårsmøde den 13.-14. marts 2008. Desuden er i annekset til key-issues-papiret indeholdt Økofins holdning til Kommissionens forslag til Fællesskabets Lissabonprogram.

De grundlæggende budskaber i det reviderede key-issues-papir er ikke ændret i forhold til det første udkast, som blev drøftet på økofinrådsmødet den 22. januar.

Med baggrund i forelæggelsen for Europaudvalget forud for sidste Økofin har jeg derfor ikke yderligere bemærkninger til sagen.

b) De økonomiske instrumenter til opnåelse af energi- og klimamålene

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (sammenotat side 23)

Finansministeren: Økofin skal drøfte valg af instrumenter nationalt og på EU-plan i energi- og klimapolitikken på baggrund af en rapport fra EPC.

Rapporten understreger energi- og klimapolitikens store økonomiske betydning og behovet for involvering af finansministre.

Det anføres, at omkostningseffektive løsninger kræver fokus på markedsbaserede instrumenter samt fleksibilitet i implementeringen af målene, herunder bl.a. velfungerende handelssystemer.

De valgte instrumenter skal fungere i samspil og ikke overlape hinanden. F.eks. vil ekstratiltag over for virksomheder inden for ETS-systemet ikke få yderligere effekt i form af reducerede emissioner.

Virkemidler til opnåelse af EU's overordnede klima- og energimål og samspillet mellem disse bør jævnligt være genstand for evaluering i forhold til såvel omkostningseffektivitet og bidrag til det overordnede mål.

Behovet for langsigtede stabile rammevilkår fremhæves som noget centralt for at fremme virksomheders investeringer i klimavenlige teknologier.

Rapporten fremhæver auktionering af emissionsrettigheder inden for ETS som den mest effektive allokeringstype. Midlerne fra auktionering af emissionsrettigheder skal føres tilbage til fri anvendelse i medlemslandene.

Omkostningseffektivitet kræver endelig en global klimaaftale, herunder så vidt muligt etablering af et globalt carbon-marked. En sådan aftale bør i øvrigt indgås på klimakonferencen i København i december 2009.

Fra regeringens side vil vi støtte rådskonklusioner, der følger linien i EPC-rapporten.

Anne Grete Holmsgaard så, at man lagde op til, at finansministrene skal involvere sig mere i energipakken og også forholde sig til teknologien bag pakken. Derfor hæftede hun sig ved det, der står om, at det er nødvendigt at fokusere på omkostningseffektive løsninger, "herunder velfungerende handelssystemer for emissioner og for vedvarende energi", og spurgte, om det ikke er rigtigt, at Kommissionen har vist, at handel med vedvarende energibeviser er dårligere, end hvis man bruger almindelige pristilskud.

Til sidst i notatet står der, at regeringen afviser princippet om øremærkning af midler fra auktionering af emissionsrettigheder. Det, Kommissionen lægger op til, er, at vi går fra auktioneringssystemet, hvor der er gratis kvoter, til at man skal købe sine kvoter, og så skal nogle af pengene øremærkes til en indsats inden for klimaområdet. Det forstod hun ikke, at regeringen vendte sig imod.

Lone Dybkjær sagde i forlængelse af Anne Grete Holmsgaards sidste

spørgsmål, at det godt kunne være nødvendigt i disse sammenhænge at øremærke pengene for at lægge et vist pres på landene til at investere på miljøområdet. I den forbindelse nævnte hun, at det har vi gjort på området for vedvarende energi, selv om der ikke har været så store kommercielle muligheder for naturkraft som for gas og olie og atomkraft.

Svend Auken syntes ligesom Anne Grete Holmsgaard, det ville være meget uheldigt, hvis regeringen – som nævnt på side 26 i samlenotatet – går imod Kommissionens ønske om, at landene skal forpligte sig til at anvende nogle af de midler, der kommer ind ved auktioneringen, på vedvarende energi. Selv om regeringen nærer en rædsel over for cigarkassesystemet, opfordrede Svend Auken indtrængende til, at man ikke på dette punkt bryder med det, der har været traditionel dansk klimapolitik, men vil støtte Kommissionens forslag.

Finansministeren sagde i svaret på Anne Grete Holmsgaard første spørgsmål, at han ikke havde kendskab til den konkrete undersøgelse fra Kommissionen, men man skal selvfølgelig ikke lave handelssystemer, der ikke er effektive i forhold til de mål, man skal opfylde.

Med hensyn til Anne Grete Holmsgaards andet spørgsmål havde finansministeren det principielle synspunkt, at landenes udgiftspolitik må tilrettelægges ud fra en fri prioritering, hvilket han godt mente kunne kombineres med en ambitiøs klimapolitisk målsætning. Han tilføjede, at han ikke stod alene med det synspunkt i kredsen af finansministre. Det bør ikke være tilfældige udsving i auktionspriserne, der bestemmer, hvilket investeringsniveau der skal være; det skal være de politiske målsætninger.

Anne Grete Holmsgaard forventede ikke, at finansministeren kendte alle mulige vurderinger i EU af den ene eller den anden form for vedvarende energi, men gjorde opmærksom på, at EU selv har vurderet, at handel med vedvarende energi er mindre økonomisk effektiv end prisstøtte.

Med hensyn til øremærkning drog Anne Grete Holmsgaard en parallel til modulationsordningen på landbrugsområdet, hvor man flytter nogle penge fra enkeltbetalinger over til landområdesudvikling. Her flytter man penge, der hidtil er gået direkte til energiselskaberne, over til landene, og siger, at så skal nogle af midlerne investeres på energiområdet, f.eks. i bekæmpelse af drivhusgasser eller til vedvarende energi. Man kan have det principielle synspunkt, at Danmark skal modvirke øremærkninger, eller vi kan sige: Det er sådan set fornuftigt nok.

Svend Auken mente, det var utroligt vigtigt, hvis der skal være tilslutning til regeringens Europapolitik, at man er opmærksom på, at der hvad angår vedvarende energi har der været fuld enighed mellem Europaudvalget og alle de ministre, man har forhandlet dette spørgsmål med, hvorfor det vil være et absolut uheldigt signal, hvis man kører et principrytteri i spørgsmålet om øremærkning på nuværende tidspunkt.

Finansministeren hørte godt, hvad der blev sagt, men gjorde opmærksom på, at det er jo en ny diskussion, og medmindre han blev overbevist om noget

andet, ville han stå fast på sit principielle synspunkt på øremærkning, som han som sagt ikke stod ene med i kredsen af finansministre, nemlig at der skal være en fri prioritering på udgiftssiden. I øvrigt gjorde han opmærksom på, at det er en debat, der fortsætter, idet der ikke skal konkluderes hverken i dag eller i morgen.

Svend Auken sagde for gammelt venskabs skyld, at der ikke lægges op til et nyt, kompliceret tilbagebetalingssystem, men alene til, at 20 pct. af indtægterne bruges til vedvarende energi og andre klimapolitikker. Men finansministeren har ret i, at det vender man tilbage til i anden sammenhæng.

c) Bedre regulering

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0032

KOM (2008) 0035

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (sammenotat side 27)

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (sammenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende høringssvar)

EUU alm. del (042) – bilag 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til regelforenklning af 7/7-05)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion af administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg (forud for rådsmøde konkurrenceevne 22.-23/11-07, se rådsmøde 2832 – bilag 4)

EUU alm. del (07) – bilag 35, side 15 (senest behandlet i EUU 5/10-07)

EUU alm. del (06) – bilag 229, side 878 (behandlet i EUU 23/2-07)

EUU alm. del (06) – bilag 216, side 744 (behandlet i EUU 7/2-07 under konkurrenceevne)

EUU alm. del (06) – bilag 191, side 706 (behandlet i EUU 26/1-07)

EUU alm. del (06) – bilag 10, side 519 (behandlet i EUU 1/12-06 under konkurrenceevne)

Finansministeren: Økofin ventes at udveksle synspunkter vedrørende Kommissionens meddelelse om den anden strategiske gennemgang af bedre regulering i EU.

Kommissionens meddelelse indeholder en status for det hidtidige arbejde med bedre regulering samt en oversigt over de næste skridt i arbejdet.

Kommissionens arbejde med måling af de administrative byrder på 13 udvalgte områder skrider planmæssigt frem.

Kommissionen ventes at tilpasse sit konsekvensvurderingssystem. Anvendelsesområdet for konsekvensvurderinger vil blive udvidet. Til gengæld vil konsekvensvurderingernes omfang blive tilpasset forslagernes væsentlighed.

Regeringen støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU, som ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenklning og administrative lettelser herhjemme.

Regeringen støtter en ambitiøs tilgang, der bl.a. sikrer et effektivt indre marked. Samtidig er det vigtigt, at arbejdet sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller sundhedsstandarder.

Regeringen støtter, at Økofin tager Kommissionens meddelelse til efterretning.

FO 3. Revisionsrettens årsberetning for 2006

– *Rådshenstilling*

Rådsmøde 2847 – bilag 1 (sammenotat side 32)

Rådsmøde 2847 – bilag 2 (Finansudvalgets udtalelse af 7/2-08)

EUU alm. del (072) – bilag 59 (Rigsrevisionens faktuelle notat om Revisionsrettens årsberetning 2006)

EUU alm. del (072) – bilag 107 (Revisionsrettens årsberetning 2006)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (07) – bilag 51, side 185 (senest behandlet i EEU 9/11-07)

Finansministeren: På økofinmødet den 12. februar 2008 forventes Rådet at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2006.

Det er Parlamentet, der træffer beslutningen om decharge, hvilket forventes at ske i slutningen af april måned. Muligheden for at udskyde dechargebeslutningen er dog blevet nævnt under behandlingen af sagen i Parlamentets Budgetkontroludvalg.

Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning for 2006.

I udkastet til henstilling anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet. Henstillingen indeholder derudover en lang række bemærkninger og anbefalinger af såvel generel som sektorspecifik karakter.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet – med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse – generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved regnskabsårets udgang.

Retten har imidlertid også i år afgivet en erklæring med forbehold for lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne på nogle af de udgiftsområder, der ligger til grund for regnskabet.

Forbeholdene omfatter både betalinger på udgiftsområder, der forvaltes i et partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og betalinger på områder, der forvaltes direkte af Kommissionen.

Retten noterer sig dog en række forbedringer i kontrolsystemerne på landbrugsområdet og i Kommissionen.

Regeringen finder det afgørende, at Retten atter anfører, at EU's regnskaber giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling, og at Revisionsretten anerkender de fremskridt i budgetgennemførelsen, der har fundet sted i de seneste år – fremskridt som også kan aflæses i Rettens årsberetning for 2006.

Det er selvfølgelig utilfredsstillende, at Revisionsretten også i år har afgivet en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget som helhed.

Når det i praksis har vist sig vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde, kan det ikke ses uafhængigt af de særlige aspekter ved EU-budgettet. Det drejer sig bl.a. om:

- Tilskudsordningernes – og dermed budgettets – kompleksitet, hvilket også understreges i Revisionsrettens årsberetning.
- Forvaltningens og kontrollens geografiske spredning på mange forskellige forvaltningsorganer på fællesskabsniveau og på nationalt niveau.

Trods de nævnte vanskeligheder har Retten særligt i de senere år anerkendt, at gennemførelsen af EU-budgettet er blevet mærkbart forbedret. Retten har således i de sidste tre år kunnet afgive en erklæring uden forbehold for en stedse større del af budgettets gennemførelse. Det går altså den rigtige vej.

I Rådets budgetudvalg har vi fra dansk side fremlagt flere forslag til elementer, der nu indgår i Rådets henstilling:

- Retten bør udarbejde en rapport om inddrivelse af fællesskabsfordringer affødt af fejludbetalinger.
- De nationale overordnede revisionsorganers resultater bør i størst muligt omfang indgå i Rettens egen revision og erklæringsafgivelse.
- Retten bør fortsat informere Rådet om ændringer i sin revisionsmetode.
- Kommissionen bør udarbejde en årlig rapport om finansielle inddrivelse fra år 2000 og fremefter, inklusive udestående fordringer på både medlemsstatsniveau og fællesskabsniveau.
- Rådet bør forpligte sig til en mere dybtgående behandling af Kommissionens kommende statusrapport om handlingsplanen for en bedre intern kontrol med budgettet – og dermed bidrage til fremdriften i denne vigtige sag.

Under behandlingen af Rettens årsberetning har det i øvrigt vist sig, at flere lande end tidligere har været aktive i bestræbelserne på snarest muligt at opnå en mere positiv revisionserklæring. Tidligere har det kun været de tre musketerer – Holland, Storbritannien og Danmark – men i år har bl.a. Sverige og Østrig også været aktive medspillere.

Dertil kommer, at det nuværende formandskabsland, Slovenien, har større forståelse for problemernes karakter end nogle af de lande, der har været med i EU noget længere.

Jeg håber derfor, at flere lande i år vil tage ordet på mødet i Økofin, hvilket kan bidrage til at understrege, at Rådet tager Rettens kritik alvorlig.

FO Fra regeringens side mener vi, at Danmark bør tilslutte sig Rådets dechargehenstilling. Det skyldes at:

- Der kan konstateres en række mærkbare fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet, hvilket også fremgår af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2006.
- De igangværende og kommende foranstaltninger kan bidrage til en styrkelse af budgetgennemførelsen.
- Rettens kritik er mere præcis end tidligere, hvilket øger mulighederne for at få løst problemerne.
- De danske synspunkter er faktisk ganske tydeligt afspejlet i Rådets henstilling til Parlamentet. Det vil jeg gerne understrege.

Rådet vedtager sin dechargehenstilling med kvalificeret flertal. Det er regeringens vurdering, at vi fra dansk side sikrer os den bedste indflydelse ved at indgå aktivt i drøftelser og forhandlinger og stemmer for det kompromis, der kan opnås.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at Finansministeriet efter mødet i Økofin den 12. februar vil bidrage til, at de enkelte elementer i Rådets henstilling om decharge for regnskabsåret 2006 udmøntes bedst muligt.

Morten Messerschmidt betegnede det som godt, at der var sket fremskridt, men mente, der var behov for meget større fremskridt, før man kunne tale om, at forvaltningen af pengene i EU er ansvarlig. Derfor havde han meget vanskeligt ved at forstå regeringens holdning.

Han gik ud fra, at finansministeren var opmærksom på, at det tegnede til, at et flertal i Europa-Parlamentets budgetudvalg ikke ville kunne godkende dette års regnskab, og nævnte i den forbindelse, at en række af udvalgets medlemmer havde beklaget, at Kommissionen ikke svarer på de spørgsmål, som stilles.

Som han læste notatet, er det mellem 40 og 60 pct. af budgettet, hvor der forekommer alvorlige fejl.

Morten Messerschmidt sluttede med at sige, at medmindre partiet fik nogle åbenbarende svar fra finansministeren, kunne det ikke støtte forhandlingsoplægget.

Per Clausen troede ikke, finansministeren svar ville indeholde åbenbaringer. Han måtte konstatere, at i 60 pct. af budgettet forekom der væsentlige fejl. Det er den risiko, man løber, når man transformerer en masse penge igennem EU-systemet fra borgerne og tilbage til borgerne gennem et bureaukratisk system med meget indviklede regler. Men at EU-systemet fungerer dårligt, er ikke et godt argument for, at man skal godkende et regnskab med så mange fejl.

Enhedslisten kan ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Lone Dybkjær havde ikke problemer med at give Kommissionen decharge og syntes, den var vokset med opgaven.

Svend Auken syntes, at det, finansministeren sagde, svarede til, hvad Budgetkontroludvalgets rapportør, Dan Jørgensen, havde sagt til Europaudvalget, og spurgte, om regeringen ikke kunne støtte Budgetkontroludvalget ved at indskærpe over for Kommissionen klogskaben i at svare på de spørgsmål, der stilles, bl.a. om kulturfondsmidler og pengene til Irak, så vi undgår en institutionel krise.

Finansministeren indrømmede, at han nok ikke kunne efterkomme ønskerne om at komme med en åbenbaring, men han sagde i anledning af Morten Messerschmidts spørgsmål, at gennemførelsen af budgettet var i absolut bedring, og så ville det være underligt, om regeringen pludselig ikke ville være med til at give decharge. Den tidligere finansminister havde stået meget skarpt på, at han ville have syn for sagn, og det er baggrunden for, at vi i år for første gang har fået meget præcise tal for, hvilke udbetalinger der er fejlbehæftede, og hvor store fejlene er. Så kan man kvantificere problemstillingen. Det er i høj grad en dansk fortjeneste, at man er nået dertil.

Finansministeren var enig med Svend Auken i, at Kommissionen selvfølgelig i det videre arbejde må stå til rådighed for Budgetkontroludvalget og give udvalget de oplysninger, det kræver, så Parlamentet kan udøve sine rettigheder i overensstemmelse med reglerne.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten var gået imod det.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 2848 (uddannelse, ungdom og kultur) den 14. februar 2008

Undervisningsministeren: Mine sager er ikke særlig dramatiske. Det hele er til orientering.

1. Nøglebudskaber om den fortsatte implementering af Ungdomspagten til Det Europæiske Råds forårstopmøde

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Formandskabet ønsker at sende et budskab til topmødet her til foråret om behovet for at styrke medlemsstaternes indsats for at implementere den europæiske ungdomspagt, som blev underskrevet i 2005. Den er et instrument i processen med at få unge mere engageret i samfundslivet.

Fra dansk side støtter vi de tre forslag til nøglebudskaber. Det er vigtigt, at der er tilbud til unge om uddannelse og beskæftigelse, og at vejledningssystemerne giver mulighed for at vælge. Dialogen med de unge er vigtig. Vi har jo haft en i Folketingssalen i denne uge. Bedre social og erhvervsmæssig integration af unge i samfundslivet er et af de mål, som formandskabet har sat på dagsordenen. Det passer jo meget godt med de danske bestræbelser og i øvrigt også med det seneste regeringsgrundlag.

2. Unge og interkulturel dialog

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Undervisningsministeren: Dette år er jo det europæiske år for interkulturel dialog. Formandskabet ønsker at fremme dialogen i lyset af den fokus, der har været på kulturel forskellighed og på ønsket om at fremme tolerance og respekt for andre kulturer. Det er også i Danmark en målsætning – jeg tror for os alle – at sætte fokus på respekten for det demokratiske menneskesyn og forebygge ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge. Igen kan jeg henvise til regeringsgrundlaget og flere bestræbelser i det danske samfund.

Denne målsætning afspejles på mange måder i både beskæftigelsespolitikken, uddannelsespolitikken og integrationspolitikken. Det er vigtigt, at dialogen holdes i gang, og at man ikke stempler nogen, men at det bliver en proces, hvor der rækkes ud, og hvor der søges skabt fælles samling om demokratiske værdier.

Per Clausen forstod, at regeringen så en sammenhæng mellem regeringsgrundlaget og det, som det slovenske rådsformandskab lægger op til. Han opfattede det sådan, at formandskabet fokuserer på kulturel forskellighed, hvor vi respekterer andre kulturer, mens regeringsgrundlaget lægger op til, at bestemte grupper skal oplæres til at vise forståelse for nogle ganske bestemte synspunkter.

Morten Messerschmidt mente, danske unge var nogle af de mest åbne over for nye impulser udefra, men i Danmark har man problemer med den muslimske minoritetsgruppe, som i den grad lukker sig inde og bevæger sig længere og længere væk fra Danmark. Derfor spurgte han, hvilke overvejelser regeringen gør sig om at inddrage specifikt denne minoritetsgruppe.

Undervisningsministeren sagde til Per Clausen, at man godt kan sammenligne regeringsgrundlaget med oplægget fra formandskabet. Han syntes ikke, forskellen var så stor.

I svaret til Morten Messerschmidt sagde undervisningsministeren, at han ikke mente, midlet mod den manglende demokratiske forståelse i visse muslimske miljøer var at stigmatisere dem, men at alliere sig med det store flertal af moderate muslimer.

Morten Messerschmidt erklærede sig fuldstændig enig i det, undervisningsministeren sagde om den interkulturelle dialog, men mente, det kan være svært at nå de nævnte grupper af unge, fordi de er så indelukkede i deres ghettoer.

Undervisningsministeren nærede ingen illusioner om, at det ville blive let at få en dialog i gang med de rabiate kræfter. Man kunne kun håbe på, at deres moderate trosfæller forener sig med det demokratiske samfund imod dem og afslører dem – og at vi har et ordentligt efterretningsvæsen.

3. Udkast til fælles rapport fra Rådet og Kommissionen om fremskridt inden for arbejdsprogrammet Uddannelse 2010

– Vedtagelse

KOM (2007) 0703

Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Undervisningsministeren: Vi skal vedtage en statusrapport for gennemførelse af arbejdsprogrammet. Det er sket hvert andet år siden 2004. Formålet er at vurdere, hvor langt man er kommet med de fælles europæiske målsætninger, som blev opstillet.

Rapporten konkluderer, at der er sket fremskridt, men der er stadig plads til ekstra indsats. På den positive side kan man fremhæve, at der faktisk er udviklet og implementeret nationale handlingsplaner for livslang læring. Her er vi nummer 1 i verden, men ikke desto mindre har vi nu i år gjort en hel masse på det felt med den milliard, vi har aftalt ved trepartsforhandlingerne.

Der er også sket fremskridt med hensyn til såkaldt validering af ikke-formelle og uformelle kompetencer. Det er realkompetencedebatten. Den bestræbelse er vigtig også her i Danmark.

Og så er der spørgsmålet om kvalitetssikring inden for videregående uddannelse og mobilitet, hvor der også er sket noget på det europæiske plan. Man er ved at etablere en fælles europæisk kvalifikationsramme for livslang læring, det såkaldte European Qualification Framework. Der er faktisk sket noget også i Danmark.

Det var på plussiden.

På den negative side er der behov for en fortsat og forbedret indsats inden for læseundervisning. Det er ikke bare et dansk problem, men et generelt problem, at der er for mange, der ikke kan læse. Og der er problemer med frafald. Det er der også Danmark. Vi ligger ikke særlig fint, når det gælder gennemførelse af ungdomsuddannelser i Danmark. Det er et fælles europæisk problem. I Danmark går det nærmest den gale vej i perioder med meget høj beskæftigelse. Der er problemer med, at andelen af unge, som har en ungdomsuddannelse, også stagnerer lidt. Det er derfor, vi sætter alle sejl til i Danmark. Her er der al mulig grund til at udveksle erfaringer mellem landene.

Så er der det med at få voksne til at deltage i livslang læring. Vi er nummer 1 i verden, men det er især dem, der har mindst brug for det, der benytter sig af det. Cirka 40 pct. af dem, der har mest brug for det, benytter sig stort set ikke af det. Vi har i velfærdsaftalen opstillet ambitiøse mål om, at 95 pct. skal have en ungdomsuddannelse, og 50 pct. skal have en videregående uddannelse i 2015.

Bjarne Laustsen erkendte, at der var mange plusord i det, undervisningsministeren sagde, men hæftede sig ved det, der blev sagt om livslang læring. For ham var det helt uforståeligt, at regeringen havde stoppet et af de tiltag, som skulle give dem, der ingen uddannelse havde, mulighed for at uddanne sig.

Vi har masser af gode målsætninger, men Bjarne Laustsen forstod ikke, at man ikke er i stand til at give en uddannelsesgaranti for de unge og dermed fastholde dem i uddannelsessystemet. Han mente, man kunne lave en simpel regel om, at man ikke kunne gå fra en uddannelse, før man havde etableret en ny. Handling og gerning skal følges ad.

Karina Lorentzen nævnte, at de samlede offentlige udgifter til uddannelse i EU var svagt faldende, og spurgte, hvordan det ser ud i Danmark.

Undervisningsministeren svarede Bjarne Laustsen, at han ikke mente, finanslovsudspillet var i modstrid med det, vi gør, idet han mindede om, at på undervisningsområdet er der over 3 år bevilget 2 mia. kr. ekstra. At man så i år har udskudt 1 pct., ændrer ikke, at nettoresultatet er positivt.

I relation til uddannelsesgarantien var undervisningsministeren glad for det forlig, han havde indgået med bl.a. Socialdemokraterne, som giver unge i erhvervsuddannelserne en garanti for, at de i værste fald kan komme i skolepraktik.

Han svarede Karina Lorentzen, at Danmark er det land i hele verden, som bruger den største andel af nationalproduktet på uddannelse. Han kendte ikke tallene, men han mente, andelen måtte være stigende.

Formanden var som fader til skolepraktikken ikke så glad for, at undervisningsministeren talte om, at der "i værste fald" ville blive tale om en skolepraktik, men advarede i øvrigt mod at gå ind på en egentlig hjemlig uddannelsespolitisk diskussion ved denne lejlighed.

Bjarne Laustsen ville rette sig efter formandens henstilling og nøjes med at henstille til regeringen, at den fjernede de bebudede nedskæringer og oprettede balancen. Han pegede på, at vi ikke er det eneste land, der har problemer med at få de unge mennesker til at tage en erhvervsuddannelse, og vi skal have nogle håndtag, så vi undgår, at de falder i et hul mellem de forskellige uddannelser.

Undervisningsministeren erklærede sig enig med Bjarne Laustsen i, at det afgørende er at fastholde dem, der falder fra. Her havde han samme morgen hørt, at mentorordninger var meget effektive.

Til slut mindede undervisningsministeren om, at Danmark er det land i hele verden, der bruger den største andel af nationalproduktet på uddannelse.

4. Nøglebudskaber om uddannelse til Det Europæiske Råds forårstopmøde

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2848 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Undervisningsministeren: Nøglebudskaberne bygger på tallene i den statusrapport, jeg lige har nævnt, som er Uddannelsesministerrådets indspil til topmødet i marts. Målet er at sikre uddannelse en central placering inden for den reviderede Lissabonstrategi samt at pege på nødvendige indsatsområder.

Jeg vil særligt fremhæve følgende områder. De andre kan man læse om i samlenotatet.

For det første skal vi sikre, at det at undervise – altså lærergerningen – betragtes som et attraktivt karrierevalg, og at lærere får uddannelse og efteruddannelse af højeste kvalitet. For mange undersøgelser og forskning viser, at den stærkeste enkeltfaktor til at forbedre kvaliteten af vores uddannelsessystem er en forbedring af lærernes kvalitet, herunder også lærernes efteruddannelse.

For det andet skal vi reducere antallet af unge, som ikke kan læse, samt reducere frafaldet i uddannelserne. På rådsmødet vil der blive fremlagt resultater fra en europæisk "peer learning" aktivitet om skolefrafald. Det er tanken, at vi skal lære af hinanden.

For det tredje skal vi tiltrække flere voksne – især ufaglærte og ældre på arbejdsmarkedet – til at deltage i uddannelse og efteruddannelse, herunder læsekurser mv.

Det er de tre indsatsområder, som jeg vil fremhæve, fordi de er så relevante for Danmark.

Og så skal vi i øvrigt udveksle synspunkter om nøglebudskaberne. Herunder skal vi diskutere, hvordan vi kan bruge den fleksible og åbne koordinationsmetode til via et frivilligt ikke-bindende samarbejde at fremme prioriteterne.

For et par uger siden talte statsministeren ved en konference i Dansk Industri, hvor han sagde noget lignende. Han fremhævede, at EU's indre marked bør omfatte en "femte frihed". Det er ikke nok med fri bevægelse for personer, varer, tjenesteydelser og kapital. Der bør også være en fri bevægelighed for viden, herunder også for personer der bærer eller søger viden.

Det synes jeg er en god vision, som jeg naturligvis vil bære videre. Altså den vision at EU skal udvikle et indre marked for viden, hvor ideer, studerende, undervisere og forskere kan bevæge sig frit over grænserne.

Vi skal styrke udvekslingsprogrammerne for studerende, forskere og undervisere. Vi skal forbedre den gensidige anerkendelse af kvalifikationer for studerende, forskere og undervisere. Og vi skal styrke EU's forskningsprogrammer.

Det er den danske vision for samarbejdet på dette område. Det vil jeg bringe videre til kollegerne på torsdag.

Per Clausen syntes, tanken om fri bevægelighed for viden var god, men han ville gerne have undervisningsministeren til at uddybe det, han havde sagt om et frit marked for viden.

Han syntes, det var dejligt at høre, at man vil sende et signal om, at uddannelse er centralt for fremtiden. Han opfordrede undervisningsministeren til at forklare, hvordan finanslovsudspillet fra den danske regering på eksemplarisk vis lever op til det.

Morten Messerschmidt mente, EF-Domstolen allerede har klaret det problem, som Per Clausen rejste, idet der er et fuldstændigt frit marked for studerende, både når det gælder adgangen til universiteter og adgangen til at få offentlige ydelser. Hvad mere er det, der lægges op til?

Undervisningsministeren svarede Per Clausen, at hvis man gerne vil have mere bevægelighed over grænserne, er det ikke nok, at der er frihed til at tage over grænserne; det, man gør i det andet land, skulle også gerne anerkendes, når man kommer hjem. Derfor er det vigtigt at støtte institutioner, som laver udvekslingsordninger, hvor man skræddersyr uddannelsesforløbet, således at en del kan tages i udlandet. Det, statsministeren mener, er, at man yderligere kan forbedre disse ordninger. Vore unge kan tage verdens højeste SU med sig, når de bevæger sig over grænserne, og nu kan de også fra august tage pengene til at betale for uddannelsen med sig.

Morten Messerschmidt spurgte i anledning af det, undervisningsministeren sagde om, at de danske studerende kunne tage deres SU med sig, om undervisningsministeren ikke kunne se, at der var et problem i, at den danske stat skal sende penge med de studerende, så de kan komme ind på f.eks. engelske universiteter, hvorimod unge englændere, der kommer til Danmark, både har adgang til dansk SU og får deres studier betalt af Danmark.

Undervisningsministeren bekræftede over for Morten Messerschmidt, at studerende fra EU-landene har gratis adgang til vores uddannelser, hvilket ubestrideligt giver en skævhed, og efter en periode på 2 år kan udenlandske studerende også få dansk SU. Endnu er der dog ikke mange af den type. De udlændinge, som kommer fra lande uden for EU, f.eks. kinesere, betaler til gengæld nogle gange svimlende beløb for at uddanne sig i Danmark.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 2849 (landbrug og fiskeri) den 18.-19. februar 2008

Fødevareministeren: Jeg kan oplyse, at jeg forelægger de fem GMO sager til forhandlingsoplæg i dag. Resten af punkterne forelægger jeg til orientering.

1. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og til Rådet: "Forberedelser til "sundhedstjekket" af reformen af den fælles landbrugspolitik"

– *Drøftelse*

KOM (2007) 0722

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (sammenotat side 3)

KOM (2007) 0722 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 1 (henvendelse fra Landbrugsrådet af 28/11-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 3 (andre EU-landes holdninger)

EU-note (072) – E 20 (baggrundsnotat af 7/2-08 om sundhedstjekket)

EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 4

Udvalgsmødereferater:

(behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg. Se rådsmøde 2834 – bilag 3 (redegørelse fra rådsmødet))

Fødevareministeren: Hovedemnet på rådsmødet vil være en fortsat drøftelse af sundhedstjekket. Formandskabet har varslet, at det endnu en gang vil ske på baggrund af et sæt spørgsmål.

Som det fremgår af referatet oversendt efter sidste rådsmøde samt det notat, som er oversendt den 21. januar 2008 vedrørende EU-landenes grundholdninger til sundhedstjekket og reform af den fælles landbrugspolitik, er der en stor gruppe lande, der er meget lidt reformvillige. På den anden side står der en noget mindre gruppe, som Danmark hører til, der ønsker så meget liberalisering og markedsorientering som mulig.

Fra dansk side vil vi på rådsmødet give udtryk for, at vi generelt arbejder for, at sundhedstjekket bidrager til at øge liberaliseringen af den fælles landbrugspolitik med henblik på at forberede en afvikling af landbrugspolitikens søjle 1 på længere sigt. Vedrørende de mere specifikke indstillinger kan jeg henvise til min forelæggelse i januar.

Jeg skal måske sige, at vi endnu ikke har modtaget de spørgsmål, der skal besvares på det kommende rådsmøde. Jeg vender naturligvis tilbage til udvalget, som jeg også har bebudet det tidligere. Jeg har tidligere nævnt, at forventningen var, at der på mødet i marts kunne komme forslag med henblik på opnåelse af enighed om et sæt rådskonklusioner. Nu må vi så se, om den tidsplan fra formandskabet holder.

2. GMO'er:

- FO a) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON863xNK603-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ6Ø3-6) under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003.**

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0814

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 11)

KOM (2007) 0814 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)

Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra

Fødevarerindustrien om GMO'er)

Fødevarerministeren forelagde dagsordenens punkt 2 a, b, c og d under ét, og forelæggelsen og den efterfølgende diskussion er refereret nedenfor under dagsordenens punkt 2 d.

- FO b) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON863x-MON810-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ81Ø-6) under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003.**

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0815

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2007) 0815 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)

Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra

Fødevarerindustrien om GMO'er)

Drøftelsen er refereret nedenfor under dagsordenens punkt 2 d.

FO c) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON863xMON810xNK603-majs (MON-ØØ863-5xMON-ØØ81Ø-6xMON-ØØ6Ø3-6) under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003

– Vedtagelse

KOM (2007) 0816

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2007) 0816 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)

Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra

Fødevarerindustrien om GMO'er)

Drøftelsen er refereret nedenfor under dagsordenens punkt 2 d.

FO d) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret kartoffel linje EH92-527-1 (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003.

– Vedtagelse

KOM (2007) 0813

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 26)

KOM (2007) 0813 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

KOM (2007) 0814 – bilag 2 (henvendelse af 5/2 fra Greenpeace vedr. GMO med antibiotikaresistens)

Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra

Fødevarerindustrien om GMO'er)

Fødevarerministeren: Sagerne nævnt under punkt 2 a, b, c og d er indholdsmæssigt sammenlignelige, hvorfor jeg præsenterer dem under ét.

Forslagene var til afstemning på mødet i den stående komité for fødevarerækæden og dyresundhed den 10. oktober 2007, hvor der ikke blev opnået kvalificeret flertal for forslagene. Danmark stemte imod forslagene, idet vi fra dansk side ønskede at få en politisk drøftelse af forslagene i Rådet.

Hvad angår den tekniske beskrivelse af forslagene og høringsparternes bemærkninger henviser jeg til det oversendte notat.

Danske eksperter i Plantedirektoratet, Fødevarerinstitutionen og Danmarks Miljøundersøgelser støtter samstemmende udtalelserne fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet – det er det, vi kalder EFSA – om, at der hverken vil være sundhedsmæssige eller miljømæssige konsekvenser af tilladelse af markedsføring af de ansøgte produkter.

De tre majs krydsninger og kartoflen har fået indsat markørgenet nptII, der giver resistens over for bestemte antibiotika. Hertil har EFSA vurderet, at nptII-genet er sikkert til brug i fødevarer, fordi det i forvejen er vidt udbredt i naturen og i den humane tarmkanal. De danske eksperter ved Fødevareinstituttet støtter vurderingen fra EFSA og udtaler, at der ikke er grundlag for at tro, at det anvendte resistensgen nptII bidrager til forekomsten af antibiotikaresistens i bakterier.

Den kategorisering af antibiotikaresistensgenerne, som vi taler om i forbindelse med GMO'er til fødevarer- og foderbrug, er udarbejdet af EFSA i 2004. Dette skete på baggrund af en større gennemgang af hele problematikken med anvendelse af antibiotikaresistente markørgener i planter. I denne kategorisering er nptII-genet indplaceret i gruppe 1, som er karakteriseret ved, at de ikke udgør nogen risiko for sundheden og miljøet.

EFSA revurderede i marts 2007 sin risikovurdering i lyset af EMEA's og WHO's oplysninger og anerkendte EMEA's – det er altså EU's lægemiddelagentur – og WHO's vurdering af den terapeutiske vigtighed, men vurderede, at dette ikke ændrede ved konklusionen, nemlig at det omtalte gen ikke udgør nogen risiko for dyrs eller planter sundhed eller for miljøet. De danske eksperter er enige i denne vurdering.

Fødevareinstituttet har over for mig understreget, at uanset hvilken kategori EFSA har indplaceret et resistensgen i, foretager Fødevareinstituttet under alle omstændigheder en selvstændig vurdering. Når instituttet tager stilling til sådanne spørgsmål, inddrager de al den viden, som er umiddelbart tilgængelig. Her indgår synspunkter og rapporter fra organisationer som WHO og EMEA helt klart med betydelig vægt – herunder altså også EMEA's udtalelser fra foråret 2007.

Da den sundheds- og miljømæssige vurdering af forslagene ikke giver danske og internationale eksperter anledning til bemærkninger, har regeringen hverken fagligt eller juridisk begrundede indvendinger imod godkendelserne.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side stemmer for forslagene om godkendelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af de forskellige genetisk modificerede produkter, idet det må konstateres, at der ikke er begrundede indvendinger mod ansøgningerne, hvorfor ansøgerne har et retskrav på godkendelsen i henhold til forordningen.

Per Clausen mente, fødevareministeren misinformerede eller fejlinformerede Europaudvalget vedrørende antibiotikaresistente markører i GMO-modificeret majs. EFSA havde i 2004 lavet en opdeling i tre grupper, og i notatet af 1. februar til Miljøudvalget defineres gruppe 1 til at omfatte antibiotikaresistensmarkører, som "er vidt udbredt blandt mikroorganismer i miljøet og levende organismer", og som "overfører resistens til antibiotika, som har ingen eller kun ringe terapeutisk værdi i human medicin, og kun begrænset anvendelse på bestemte områder af veterinær medicin". Oprindeligt sagde EFSA, at genet opfyldte begge kriterier, hvilke var betingelsen for, at man kunne placere disse GMO'er i gruppe 1. Det fremgår imidlertid af et svar til Miljøudvalget – og det fremgår også af det, som fødevareministeren siger i dag – at EMEA siger, at

GMO'et ikke opfylder den anden af disse betingelser. EFSA siger nu, at det er lige meget. Betyder det, at EFSA, Kommissionen og den danske regering ikke længere støtter denne opdeling i grupper?

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at Danmark har stemt nej i komiteen med henvisning til, at man vil have sagen op til en politisk drøftelse i Rådet. Er det indgået som begrundelse herfor, at man aldrig har fået taget stilling til den inddeling i kategori 1, 2 og 3, som EFSA lavede i 2004? Hun pegede ligeledes på, at Danmark jo i vores bekendtgørelse har et forbud. På denne baggrund kan det vel ikke være sådan, at Danmark nu siger ja, uden at der har været en politisk drøftelse.

Når fødevareministeren indstiller, at Danmark siger ja, er det så udtryk for, at vi vægter EMEA's og WHO's udtalelser og vurderinger lavere end indstillingen fra EFSA?

Til sidst spurgte hun, om fødevareministeren ikke er enig i, at når man har med antibiotikaresistens at gøre, bør man indtage en yderst forsigtig holdning og ikke løbe nogen risiko.

Lone Dybkjær sagde, at som hun erindrede det, havde man ved den orientering, man havde været ovre til forleden, ikke hørt noget om EMEA's vurdering. Den var man først blevet opmærksom på, efter at nogle NGO'er havde henledt opmærksomheden på den. Det ville hun betegne som rimeligt utilfredsstillende.

Hun mente, at når det drejer sig om antibiotikaresistens, bør vi tænke os ekstra godt om. Det kan godt være, de ikke har stor terapeutisk værdi i dag, men det er ikke ensbetydende med, at de ikke kan få det i fremtiden.

I den danske debat drøfter man også, hvor stor nytteværdi produkterne har – her tænkte hun navnlig på kartofflen – og hun ville derfor gerne vide, hvor nyttige produkterne var.

Lone Dybkjær var ikke principiel modstander af GMO'er, men mente, at man skal være ekstraordinært forsigtig med anvendelse af denne teknik, ligesom man skal være det med anvendelse af andre nye teknikker.

Bjarne Laustsen havde også deltaget i mødet i Fødevareudvalget og kunne desværre ikke rose regeringen eller fødevareministeren for den pædagogiske fremstilling af sagen. Men Miljøudvalget har også beskæftiget sig med sagen, og her er kommet nye oplysninger frem. Det var vigtigt for Bjarne Laustsen at få en helt klar fremstilling af, hvad det er for en kategori, disse GMO'er tilhører.

Bjarne Laustsen henviste til, at det i en artikel samme dag i Nyhedsavisen antydes, at Europaudvalget ikke har fået alle oplysningerne, og at dem, det har fået, bygger på gamle tal. Derfor spurgte han, hvad der er sket siden 2004 og frem til 2007, hvor man siger, at der ikke er nogen problemer, hvilket de danske eksperter er enige i.

Karina Lorentzen var dybt bekymret for fødevareministerens holdning til GMO'er, og opfordrede til, at der ikke anvendes antibiotikaresistente markører

i GMO'er, når det drejer sig om antibiotika, som bruges til mennesker og dyr.

Selv om anvendelsen ikke er stor, ville hun gerne have fødevareministeren til at bekræfte, at anvendelsen siden 2002 har været stigende.

Fødevareministeren beskæftigede sig først med den kategorisering, Per Clausen havde spurgt om. Den kategorisering, som vi taler om, er udarbejdet af EFSA i 2004, som dengang foretog en større gennemgang af hele feltet for at se på, hvad der kunne være af problemer i forbindelse med anvendelsen af antibiotikaresistente markørgener i planter. Kategoriseringen indgår selvfølgelig i de vurderinger, der siden har fundet sted, bl.a. hos EMEA og WHO. Disse vurderinger betegnede fødevareministeren som "mellemregninger", som var indgået i EFSA's vurdering, men som ikke ændrede på konklusionen, nemlig at EFSA ikke mente, at det omtalte gen indebar nogen risiko for dyrs og menneskers sundhed eller udgjorde nogen fare for miljøet.

Med hensyn til Lone Dybkjærs spørgsmål om virkningerne på længere sigt følte fødevareministeren, at hun var nødt til at basere sig på eksperterne.

I anledning af Lone Dybkjærs spørgsmål om nyttevirkningen sagde fødevareministeren, at der i EU-lovgivningen ikke er et fast krav om, at GMO'er skal have en nyttevirkning. Måske kan man opnå en miljømæssig gevinst ved en målrettet sprøjtning, men det er altså ikke noget krav.

Hun var enig med Bjarne Laustsen i, at man må være meget skeptisk, men hun måtte konstatere, at både vore egne eksperter og internationale eksperter ikke mente, der var nogen risiko forbundet med anvendelsen.

Det, der har stået i Nyhedsavisen vedrørende udtalelsen fra EMEA, mente fødevareministeren ikke var rigtigt. Man har taget hensyn til udtalelsen fra EMEA undervejs.

Fødevareministeren kunne ikke umiddelbart svare på Karina Lorentzens sidste spørgsmål, men det ville hun besvare skriftligt.

Sammenfattende sagde fødevareministeren, at når hun mente, vi skulle sige ja til en godkendelse, var det fordi de ekspertudvalg, der foreligger, og de vurderinger, der er foretaget, hverken fagligt eller juridisk giver grundlag for at gå imod Kommissionens forslag.

Agronom Jan Pedersen, Fødevareinstituttet, fik på fødevareministerens anmodning og med tilladelse fra Europaudvalget ordet og gjorde opmærksom på, at EFSA's vurdering og WHO's rapport og udtalelsen fra EMEA er skrevet ud fra tre forskellige synsvinkler. EFSA har beskrevet det omtalte gen som et antibiotika, der bliver anvendt i dag, og de har ikke skrevet, at det ikke er vigtigt. EFSA har bare valgt i relation til indsættelsen af genet i planter at placere det i kategori 1, altså at det er uproblematisk. En stor del af den vurdering bygger på, at man med alle de rapporter og undersøgelser, der har været, indtil dato ikke har kunnet se, at der finder overførsel til mennesker og dyr sted.

Per Clausen gentog sit spørgsmål, om fødevareministeren stadig væk støtter den opdeling i kategorier, der blev opstillet i 2004. Han gjorde opmærksom

på, at EMEA har sagt, at dette gen ikke kan klassificeres i gruppe 1. Kan EFSA så "løse" problemet ved at sige: "Det anerkender vi, men det spiller ingen rolle"?

På denne baggrund ville Per Clausen anbefale Europaudvalget ikke at give mandat til fødevareministeren, så længe der er videnskabelig tvivl, hvilket der er, når WHO og EMEA ikke er enige med EFSA.

Anne Grete Holmsgaard syntes ikke, hun havde fået svar på sine spørgsmål, og gentog dem. Hun spurgte, om det ikke vil være klogere at opretholde det danske forbud ud fra et forsigtighedsprincip.

Lone Dybkjær anerkendte, at fødevareministeren ikke kunne tage alle "mellemregninger" med, når hun fremlagde en sag, men syntes, hun i fremtiden skulle anlægge en lidt anden snitflade, når hun informerede udvalget, så dette ikke kom til at føle sig så utryk. Også Lone Dybkjær mente, man skulle anlægge et forsigtighedsprincip.

Hun mente, beskyttelsesklausulen var blevet anvendt i flere EU-lande, bl.a. Østrig, og spurgte, hvad der skete med de lande.

Bjarne Laustsen spurgte, hvorfor Fødevareudvalget ikke havde fået miljøpapiret over. Han ville gerne vide lidt mere om tidsforløbet siden 2004.

Han forstod, at sagen skulle vedtages med kvalificeret flertal, og spurgte, hvordan synspunkterne var i andre lande.

Til sidst gjorde Bjarne Laustsen opmærksom på, at Fødevareudvalgets formand havde sagt nej til godkendelse. Er der sket nogen ændring heri?

Fødevareministeren sagde i anledning af Per Clausens spørgsmål om grupperingerne og Bjarne Laustsens spørgsmål om forløbet siden 2004, at så vidt hun havde forstået, var der ikke tale om nogen ændring.

Fødevareministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at begrundelsen for, at Danmark sagde, vi gerne ville have en politisk diskussion, var, at så kunne man få en drøftelse i Rådet, hvor vi ville få mulighed for at forklare, hvorfor vi kunne acceptere forslaget.

Hun gentog, at WHO's anbefalinger har været inddraget, ligesom udtalelsen fra EMEA har været det, men disse handler alene om den terapeutiske værdi og ikke om risikoen for menneskers sundhed og miljøet.

Det er rigtigt, at udsætning af antibiotikaresistente gener er reguleret i dansk lovgivning, nemlig udsætningsbekendtgørelsen, men den er ikke gældende i forhold til de foreliggende ansøgninger om godkendelse af markedsføring.

Hun lovede Lone Dybkjær i fremtiden at tænke i en anden snitflade, således at man tager flere mellemregninger med.

Spørgsmålet om anvendelse af beskyttelsesklausulen i andre lande kunne fødevareministeren ikke umiddelbart svare på.

Fødevareministeren sagde i svaret til Bjarne Laustsen, at miljøpapiret nu var kommet over til Fødevareudvalget. Hun kunne ikke svare på, hvorfor det ikke var sket før.

Der tegner sig hverken et kvalificeret flertal for en vedtagelse eller et kvalificeret flertal for et nej, så det vil være Kommissionen, der afgør sagen, og Kommission vil godkende stofferne.

Agronom Jan Pedersen, Fødevareinstituttet, kunne godt forstå, at der var lidt forvirring omkring grupperingerne, idet det både er den ene og den anden betingelse, der skal være opfyldt, hvis man læser definitionen på gruppe 1, men EFSA har altså vurderet, at stoffet ikke er skadeligt, og derfor mente han, man stadig kunne sige, at det hører hjemme i gruppe 1. Ved den danske vurdering er man ikke gået slavisk ind i kategorierne, men har foretaget en helhedsvurdering, hvis konklusion altså er, at stoffet ikke er skadeligt.

Han vidste ikke, hvad der var sket siden 2004 med hensyn til rapportens status, med hvad enten den er godkendt eller ej, har EFSA taget hensyn til såvel EMEA som WHO og CODEX.

Anne Grete Holmsgaard tog fødevareministerens svar om, at vi gerne ville have sagen op i Rådet, for at vi kunne redegøre for, hvorfor vi ville stemme for, som udtryk for, at regeringen har opgivet, at man skulle tage politisk stilling til, om man ville følge de anbefalinger, de kom fra EFSA i 2004.

Forbuddet imod anvendelsen af GMO'erne står stadig i bekendtgørelsen, som er udstedt i overensstemmelse med udsætningslovgivningen. Vil det sige, at det stadig er forbudt at anvende GMO'erne, mens man godt må markedsføre dem?

Per Clausen mente, det fremgik klart af svaret fra EMEA, at dette organ er uenig med EFSA, men EFSA konstaterer bare, at det har ret. På den baggrund spurgte han, om man har inddraget den danske lægemiddelstyrelse, når der er uenighed mellem den europæiske lægemiddelstyrelse og den europæiske fødevaremyndighed.

Han mente ikke, nogen politiker med bare lidt ansvarsbevidsthed i behold kunne gå med til at godkende stoffet på dette grundlag.

Per Clausen henviste til, at 3F gerne ville have dokumentation for restkoncentrationen i majs efter høst. 3F interesserer sig for arbejdsmiljøet, og så kan regeringen ikke blot svare, at det ikke er noget problem, for vi høster ikke majs i Danmark.

Noget andet, man ikke har svaret på, er, hvordan man vil sikre, at afgrøderne ikke bliver dyrket ulovligt i EU.

Lone Dybkjær erkendte, at EMEA taler om den terapeutiske værdi og ikke om det sundhedsmæssige, og hun erkendte også, at der måske ikke er problemer med sundheden her og nu, men hun pegede på, at den terapeutiske anvendelse af midlet var stigende, så der kunne komme problemer i fremtiden med antibiotikaresistens.

Hun nævnte på linje med Per Clausen, at en af institutionerne havde rejst spørgsmålet om, hvordan man kontrollerer majs, der dyrkes i udlandet.

Bjarne Laustsen syntes, fødevareministeren havde en meget nonchalant holdning til spørgsmålet om, hvorfor Fødevareudvalget ikke var blevet oriente-

ret om, hvad Miljøudvalget havde fået at vide om EMEA's og WHO's holdning. Han var meget betænkelig ved at gå med til Kommissionens forslag på det foreliggende grundlag.

Han gentog spørgsmålet, om der er sket nogen ændring, siden Fødevareudvalgets formand sagde nej.

Morten Messerschmidt meddelte, at Dansk Folkeparti deler en lang række af de bekymringer, der er kommet til udtryk fra Enhedslisten, og derfor ikke kan støtte forhandlingsoplægget.

Fødevareministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at hun ikke vidste, hvad der var stillet i udsigt, men hun gik ud fra, at når man havde ønsket en politisk drøftelse, var det for at få sagen op på rådsmødet, hvor vi kan argumentere for, at vi vil sige ja. Hun mente, vi bliver nødt til at lægge indstillingen fra EFSA til grund.

Den konkrete bekendtgørelse er ikke gældende i forhold til de foreliggende forslag, men Miljøministeriet har oplyst, at det generelle forbud mod antibiotikaresistente gener vil blive ophævet ved en kommende revision af udsætningsbekendtgørelsen. Baggrunden for det er de videnskabelige udtalelser. Efter ophævelsen af forbuddet vil man vurdere stofferne individuelt.

Fødevareministeren svarede Per Clausen, at den danske levnedsmiddelstyrelse ikke har bemærkninger, og det har Sundhedsministeriet heller ikke. Justitsministeriet har sagt, at vi skal stemme for af juridiske grunde. Og Miljøministeriet har som nævnt sagt, at man vil ophæve det generelle forbud ved en revision af udsætningsbekendtgørelsen.

Fødevareministeren blev svar skyldig i forhold til spiredygtig majs, men ville vende tilbage hertil.

Hun sagde i svaret til Bjarne Laustsen, at man forstod, at Fødevareudvalget og Europaudvalget var interesseret i de spørgsmål og svar, der forelå fra Miljøudvalget, og derfor var svarene oversendt til de to udvalg. Man ville gerne informere så meget som overhovedet muligt. Hun havde noteret sig ønsket om, at der i fremtiden kommer flere "mellemsgninger" med.

Anne Grete Holmsgaard gik ud fra, at når forbuddet blev ophævet, og man gik over til en konkret vurdering, ville alt, der var i kategori 1, blive tilladt. Det mente hun var en kovending fra dengang flertallet, inklusive regeringen, mente, der skulle være forbud mod antibiotikaresistente markøgener.

Per Clausen gentog sit spørgsmål, om der ikke er videnskabelig tvivl, når EMEA erklærer sig uenig, og mente, man på den baggrund bør følge forsigtighedsprincippet og sige nej til godkendelsen.

Han betegnede det som rystende, at når han stillede to spørgsmål angående det, der står i Fødevareministeriets eget notat om høringssvarene, så kan fødevareministeren ikke svare.

Bjarne Laustsen kunne med det forløb, der havde været før debatten, og debatten i dag ikke give tilslutning til forhandlingsoplægget. Han lå på linje med Lone Dybkjær med hensyn til, at man en anden gang ikke kan nøjes

med så dårligt et grundlag at træffe beslutninger på.

Fødevareministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at udgangspunktet vil være, at der ikke er betænkeligheder ved stoffer i gruppe 1, men der vil være tale om en konkret vurdering.

I relation til Per Clausen spørgsmål om videnskabelig tvivl mente fødevareministeren, hun var nødt til at henholde sig til, hvad EFSA har sagt, nemlig at der ikke er nogen risiko.

I svaret til Bjarne Laustsen mente fødevareministeren ikke, man havde forholdt udvalgene nogen oplysninger, men havde gjort sit yderste for at give de yderligere oplysninger, der var bedt om. Det havde man også gjort til medierne, men disse har ikke ønsket at medtage oplysningerne fra Fødevareministeriet, for så havde der ikke været grundlag for den artikel, som er bragt.

Fødevareministeren forstod, at der nu ville blive en anden stillingtagen fra dansk side end den, hun havde lagt op til.

Formanden sagde vedrørende oplysningerne, at spørgsmålet var, hvilke oplysninger der var relevante, for Folketinget kan slet ikke rumme alle EU-dokumenter.

Han spurgte, hvad fødevareministerens vurdering var af, hvad der ville ske, hvis Danmark stemte nej.

Fødevareministeren svarede, at der ikke tegnede sig et kvalificeret flertal for et nej, selv om Danmark stemte nej.

Formanden konkluderede, at der var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende dagsordenens punkter 2a, 2b, 2c og 2d vedrørende genetisk modificeret majs og kartofler, idet Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten havde udtalt sig imod det. Det vil sige, at fødevareministeren skal stemme nej.

FO e) (Evt.) Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter indeholdende, bestående af eller fremstillet af genetisk modificeret majs linje GA21 under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foder

– Vedtagelse

KOM (2008) 0047

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (samlenotat side 31)

EUU alm. del (072) – bilag 46 (notat af 13/12-07)

Rådsmøde 2849 – bilag 2 (henvendelse af 7/2 fra Fødevarerindustrien om GMO'er)

Fødevarerministeren: Forslaget blev behandlet i den stående komité for fødevarer og dyresundhed den 20. december 2007, hvor der ikke blev opnået kvalificeret flertal for forslaget. Danmark stemte for forslaget.

Hvad angår den tekniske beskrivelse af forslaget og høringssparternes bemærkninger vil jeg også her henvise til det oversendte notat.

Danske eksperter i Plantedirektoratet, Fødevarerinstitutionen og Danmarks Miljøundersøgelser støtter samstemmende udtalelserne fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet om, at der hverken vil være sundhedsmæssige eller miljømæssige konsekvenser af tilladelse af markedsføring af det ansøgte produkt.

Ligesom på de andre områder er det sådan, at da den sundheds- og miljømæssige vurdering af forslaget ikke giver danske og internationale eksperter anledning til bemærkninger, har regeringen heller ikke på dette område hverken fagligt eller juridisk begrundede indvendinger imod godkendelsen.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går også her ud på, at man fra dansk side stemmer for forslaget om godkendelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs linje GA21.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at hun ikke have noget imod forslaget vedrørende majs GA21, da der her ikke er tale om antibiotikaresistens.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg på dagsordenens punkt 2e, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten gik imod det.

3. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår de nationale mælkekvoter Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 vedrørende forhøjelse af mælkekvoter

– Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2007) 0802

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (sammenfatning side 36)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 78, side 223 (senest behandlet i EUU 14/12-07)

Fødevareministeren: Jeg kan henvise til det oversendte notat og min forelæggelse her i udvalget i december måned.

Ved drøftelserne omkring forslaget på rådsmødet i december sidste år var der kun enkelte lande, der udtalte sig imod forslaget. Forslaget er siden blevet drøftet i den særlige landbrugskomité, og jeg forventer på den baggrund, at forslaget inden for den nærmeste fremtid vil kunne vedtages med kvalificeret flertal.

Fra dansk side vil vi støtte et forslag om en forhøjelse med 2 pct. af mælkekvoterne fra 1. april 2008, idet der dog arbejdes for en større forhøjelse, men vi støtter det kompromisforslag, der kan opnå kvalificeret flertal.

4. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. (EF) 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)

– *Vedtagelse på et kommende rådsmøde*

KOM (2007) 0854

Rådsmøde 2849 – bilag 1 (sammenotat side 39)

Fødevareministeren: Kommissionen har fremsat forslag til ændring af fusionsmarkedsordningen, hvor den vedtagne frugt- og grøntreform inkorporeres. Samtidig inkorporeres en række rådsforordninger om ændring af andre markedsordninger. Forslaget fremstår som en teknisk sammenskrivning på baggrund af ændringer i rådsforordningerne på visse områder. Vedrørende enkelthederne i forslaget kan jeg henvise til det oversendte notat.

Fra dansk side kan vi tilslutte os den ændring, der foreslås.